

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 147 Διεθνοῦς Συμβάσεως Ἑργασίας «περὶ ἐλαχίστων ἐπιπέδων ἀσφαλείας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 147 Διεθνῆς Σύμβασις Ἑργασίας ἐψηφίσθη κατὰ τὴν 62ην Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Συνδικατικῆς Ἑργασίας, ἥτις συνῆλθεν εἰς Γενεύην ἀπὸ 13-29 Σεπτεμβρίου 1976.

Ἡ σύμβασις αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν καθιέρωσιν ἐλαχίστων ἐπιπέδων ἀσφαλείας δι' ἅπαντα τὰ ἐμπορικὰ πλοία, ἰδιαίτερος δὲ τὰ ὑπὸ σημαίας εὐκαιρίας τοιαῦτα, ὥστε νὰ μειωθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ ναυτικὰ ἀτυχήματα. πλεῖστα τῶν ὁποίων ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ὀφείλονται βασικῶς εἰς διαφορὰς ἐλλείψεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν πλοίων, τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἱκανότητα τῶν ὑπηρετούντων ἐπ' αὐτῶν ναυτικῶν, τοὺς ὅρους καὶ συνθήκας ἑργασίας τῶν ναυτικῶν κλπ.

Οὕτω διὰ τῆς Συμβάσεως ἐπιβάλλεται εἰς τὰ κυροῦντα αὐτὴν Κράτη ἡ καθιέρωσις ἐνὸς συστήματος προσηρμοσμένου πρὸς τὰ συναφεῖς Διεθνεῖς Συμβάσεις καὶ Κανονισμοὺς οἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ γενικώτερον, καθὼς ἐπίσης εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ναυτικῶν, τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικῶς ναυτικῆς ἱκανότητος, τὴν ἱατρικὴν ἐξέτασιν τῶν ναυτολογουμένων ἐπὶ πλοίων, τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν τῶν πληρωμάτων, τοὺς ὅρους ἑργασίας, ἐνδιαιτήσεως καὶ τροφοδοσίας πληρώματος, τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν τῶν ναυτικῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ναυτικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Ἐπίσης τὰ κυροῦντα τὴν Σύμβασιν Κράτη θὰ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐπιτηρήσεως τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν πλοίων κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλιζέται ἡ ἐπ' αὐτῶν τήρησις τῶν θεσπιζομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως ταύτης καὶ τῶν συναφῶν Συμβάσεων καὶ Κανονισμῶν μέτρων.

Διὰ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ τῆς Συμβάσεως ὀρίζεται ὅτι αὕτη θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου, φορητοῦ ἢ ἐπιβατηγοῦ, ἐνῶ ἀντιθέτως δὲν θὰ ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἰστιοφόρων, ἐπὶ ἀλιευτικῶν καὶ ἐπὶ πλοιαρίων καὶ πλωτῶν μέσων μὴ προοριζομένων διὰ ναυσιπλοΐαν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 καθορίζονται τὰ μέτρα ἅτινα ὀφείλει νὰ λαμβάνει πᾶν ἐπικυροῦν τὴν Σύμβασιν Κράτος καὶ συνίστανται εἰς:

α) Θεσπισιν νόμων ἢ Κανονισμῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ναυτικὴν ἱκανότητα τῶν πληρωμάτων, τὰ χρονικὰ ὅρια ἑργασίας ἐπὶ τῶν πλοίων, τὴς συνθέσεις πληρώματος, τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν τῶν ναυτικῶν, τοὺς ὅρους ἑργασίας καὶ διαβιώσεως ἐπὶ τῶν πλοίων. Οἱ οὕτω θεσπιζόμενοι νόμοι καὶ κανονισμοὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἰσοδύναμοι τῶν οἰκείων διατάξεων αἰτίνες περιλαμβάνονται εἰς τὰς Διεθνεῖς Συμβάσεις Ἑργασίας τὰς ἀπαριθμουμένας εἰς σχετικὸν Παράρτημα τῆς Συμβάσεως.

β) Ἀσκήσιν ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοίων εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ ἐπίπεδα ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τὰ ἐπίπεδα ναυτικῆς ἱκανότητος τῶν ὑπηρετούντων ναυτικῶν τὴν σύνθεσιν πληρώματος τὰ χρονικὰ ὅρια ἑργασίας τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν τῶν ναυτικῶν καθὼς καὶ τοὺς ὅρους ἑργασίας καὶ διαβιώσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν πλοίων.

γ) Ἐξασφάλισιν ἐλέγχου τῶν ὄρων ἑργασίας καὶ διαβιώσεως τῶν πληρωμάτων κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ ναυτικῶν, ὅταν τὸ Κράτος δὲν ἀσκήσῃ ἀποτελεσματικὴν δικαιοδοσίαν.

δ) Τήρησιν τῶν ἀπαιτούμενων διαδικασιῶν ναυτολογῆσεως τῶν ναυτικῶν καὶ ἐξέτασεως τῶν ὑποβαλλομένων ὑπ' αὐτῶν καταγγελιῶν διὰ τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κυροῦντος τὴν Σύμβασιν Κράτους πλοία, καθὼς καὶ διὰ τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦν ὑπῆκοοὶ του ὡς μέλη πληρώματος.

ε) Ἐλέγχον τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων τῶν ναυτολογουμένων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν πλοίων ναυτικῶν.

στ) Ἐλέγχον τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοίων διὰ τὴν συμβόρρωσιν πρὸς τὰς κυρωθείσας καὶ ἐν ἰσχύϊ διεθνεῖς συμβάσεις ἑργασίας, τοὺς θεσπιζομένους διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Συμβάσεως ταύτης νόμους καὶ Κανονισμοὺς καὶ τὰς ἰσχύουσας Συλλογικὰς Συμβάσεις κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

ζ) Ἐνέργειαν ἀνακρίσεως ἐπὶ σοβαρῶν ναυτικῶν ἀτυχημάτων τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοίων.

Τὸ ἄρθρον 3 ὀρίζει ὅτι τὰ ἐπικυροῦντα τὴν Σύμβασιν Κράτη ὀφείλου νὰ ἐνημερώνου τοὺς ὑπηρετοῦσας ἐπὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐὰν ναυτολογηθοῦν ἐπὶ πλοίων μὴ κυρωσάντων τὴν σύμβασιν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μὴ ἀντιθέσεως πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐλευθερίας διακινήσεως τῶν ἐργαζομένων ἥτις περιλαμβάνεται εἰς συνθήκας εἰς τὰς ὁποίας ἐνδεχομένως νὰ εἶναι μέλη τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 ὀρίζεται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ κυρώσαντος τὴν σύμβασιν Κράτους νὰ δέχεται καταγγελίας ἢ νὰ ἐλέγχει ἄλλου εἶδους ἀποδείξεις πού ἀφοροῦν τὴν μὴ πληρῶσιν τῶν ὄρων τῆς Συμβάσεως ὑπὸ πλοίων καταπλεόντων εἰς τοὺς λιμένους του, νὰ συντάσσει σχετικὴν ἐκθεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου φέρεται τὸ πλοῖον, κοινοποιουμένη καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας καὶ νὰ λαμβάνει πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀποκατάστασιν τῶν ἐλλείψεων ἐκείνων αἰτίνες προκαλοῦν κινδύνους διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν ὑγίαν τῶν ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου.

Ἡ λήψις τῶν μέτρων αὐτῶν ἥτις γίνεται κατόπιν εἰδοποιήσεως τῆς πλησιεστεράς ἀλλοδαπῆς διπλωματικῆς Ἀρχῆς δὲν πρέπει νὰ προκαλῆ τὴν ἄνευ λόγου καθυστέρησιν τοῦ πλοίου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 ὀρίζεται ὅτι τὴν Σύμβασιν δύνανται νὰ κυρώσουν τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα εἶναι μέλη α) τῆς διεθνοῦς συμβάσεως περὶ ἀσφαλείας ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ τοῦ 1960 ἢ τοῦ 1974 ἢ πάσης ἄλλης ἀναθεωρητικῆς αὐτῶν β) τῆς διεθνοῦς συμβάσεως περὶ γραμμῆς φορτώσεως τοῦ 1966 ἢ πάσης μεταγενεστεράς ἀναθεωρητικῆς αὐτῆς γ) τοῦ Κανονισμοῦ ἀποφυγῆς συγκρούσεων ἐν θαλάσῃ τοῦ 1960 ἢ τοῦ 1972 ἢ πάσης ἄλλης ἀναθεωρητικῆς αὐτῶν. Δύνανται ἐπίσης νὰ κυρώσουν τὴν σύμβασιν καὶ Κράτη ἅτινα κατὰ τὴν κύρωσιν ἀναλαμβάνου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὑποχρεώσεις.

Τὸ ἄρθρον 6 ὀρίζει ὅτι ἡ σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ὑπὸ δέκα τοῦλάχιστον Κρατῶν συγκεντρούντων ἐν συνόλῳ χωρητικότητος ἔνω τῶν 25 % τῆς συνολικῆς χωρητικότητος τοῦ παγκοσμίου ἐμπορικοῦ στόλου. Δι' ἕκαστον μέλος ἡ σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν κατὰ τὴν ἑπικυρώσεώς της.

Τὰ ἄρθρα 7 καὶ 12 περιλαμβάνου διαδικαστικὰς διατάξεις δι' ὅτι ἀφορᾷ τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως, τὴν γωστοποίησιν τῶν κατὰ τὴν ἑπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας καὶ θέματα ἀναθεωρήσεως τῆς συμβάσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀπαιτοῦνται ἰδιαίτερα διευκρινίσεις.

Εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον τῇ συμβάσει Παράρτημα περιλαμβάνονται αἱ Συμβάσεις τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἑργασίας αἰτίνες ρυθμίζου θέματα συναφῆ καὶ πρὸς τὰς ὁποίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. α (γγ) τῆς παρούσης συμβάσεως δεόν νὰ προσαρμώζου τὴν νομοθεσίαν των τὰ κυροῦντα τὴν Σύμβασιν Κράτη.

2. Ἡ παρ' ἡμῖν σχετικὴ Νομοθεσία δὲν ἀφίσταται οὐσιωδῶς τῆς παρούσης διεθνοῦς συμβάσεως αἱ δὲ ἰσχύουσαι διατάξεις καλύπτου ἐπαρκῶς καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τρόπον οὐσιωδῶς ἰσοδύναμον τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς.

Τοιαῦται διατάξεις εἶναι αἱ ἑξῆς:

Ν. 3816/1958 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου» (ΦΕΚ 32Α/28.2.58) (Τίτλος τρίτος καὶ τέταρτος «περὶ πλοιάρχου καὶ «περὶ πληρώματος»).

Ν.Δ. 4258/1962 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ (SOLAS) καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀφορῶσάν εἰς τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν» (ΦΕΚ 183Α/12.11.1962).

Β.Δ. 330/1962 «περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ μεταφορᾶς ἐπικινδύνων εἰδῶν διὰ πλοίων» (ΦΕΚ 89Α/1963).

Β.Δ. 71/1963 «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ «περὶ εἰδικευμένων ἀνδρῶν σωσιβίων λέμβων» (ΦΕΚ 15Α/1963).

Β.Δ. 36/1-67 «περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ «περὶ σωστικῶν μέσων τῶν πλοίων» (ΦΕΚ 9Α/25.1.1976).

Π.Δ. 149/1976 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ «περὶ πυροσβεστικῶν μέσων τῶν πλοίων» (ΦΕΚ 58Α/1976).

Π.Δ. 93/1974 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ Συμβάσεως «περὶ διεθνῶν κανονισμῶν πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ἐν θαλάσῃ 1972» (ΦΕΚ 293Α/1974).

Β.Δ. 724/1968 «περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διὰ φαρμάκων καὶ ὑγειονομικῶν εἰδῶν» (ΦΕΚ 251Α/1.11.1968).

Α.Ν. 391/1968 «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ γραμμῶν φορτώσεως τοῦ ἔτους 1966» (ΦΕΚ 125Α/1968).

Ν.Δ. 712/1970 «περὶ διοικητικοῦ ἐλέγχου τῶν ναυτικῶν ἀτυχημάτων» (ΦΕΚ 237Α/7.11.70).

Β.Δ. 806/1970 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ «περὶ ἐργασίας ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν φορτηγῶν πλοίων ὀλικῆς χωρητικότητος 800 κόνων καὶ ἄνω» (ΦΕΚ 275Α/70).

Β.Δ. 683/1960 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων 500 καὶ κοχ. ἄνω.

Ν.Δ. 187/1973 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου» (ΦΕΚ 261Α/3.10.1973).

Ν.Δ. 706/77 «περὶ ἐνδιαιτήσεως Πλοιάρχου καὶ πληρώματος Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων» (ΦΕΚ 220Α/1977).

Ν.Δ. 23.9.7/10/1925 «περὶ κυρώσεως τῆς Δ.Σ. 7/1920 «περὶ ἐλαχίστων ὀρίου ἡλικίας».

Νόμος 4318/1963 «περὶ κυρώσεως τῆς Δ.Σ. 58/1936 «περὶ ἐλαχίστου ὀρίου ἡλικίας».

Α.Ν. 366/1968 «περὶ κυρώσεως τῆς Δ.Σ. 55/1936 «περὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἀτυχήματος ἢ θανάτου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης».

Ν. 486/1976 «περὶ κυρώσεως τῆς Δ.Σ. 134/1970 «περὶ προλήψεως ἀτυχημάτων τῶν ναυτικῶν».

Ν.Δ. 4204/1961 «περὶ κυρώσεως τῆς Δ.Σ. 87/1948 «περὶ συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας καὶ προστασίας τοῦ συνδικαλιστικοῦ δικαίου».

Ν.Δ. 4205/1961 «περὶ κυρώσεως τῆς Δ.Σ. 98/1949 «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου ὀργανώσεως καὶ συλλογικῆς διαπραγματεύσεως».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1979

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐξωτερικῶν
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ